

Hayatın Yorduđu Adam

– Hüseyin Yanmaz · 03 Nisan 2026

Öyle çok yorgunum ki bugün
Sanki bütün yollar omuzlarıma yüklenmiş.
Gökyüzü bile ağır geliyor üzerime,
Bulutlar sessizce üstüme üstüme geliyor.

Kalbimde suskun bir fırtına var,
Kimse duymuyor rüzgarını.
Bir akşam gibi çökmüş içime
Yılların sessiz yorgunluğu.

Yürüyorum...
Ama sanki ıssız bir çöldeyim.
Ne bir gölge var dinlenecek,
Ne de bir ses yalnız değilsin diyecek.
Ayak izlerim kumlara düşüyor
Rüzgar gelip siliyor hepsini.
Sanki hayat bana diyor ki
Yürümeği öğren tek başına.

Bazen gökyüzüne bakıyorum

Bulutların arasından bir ışık arıyorum
Belki bir umut geçer diye
Yorgun kalbimin üstünden.

Çünkü insan bazen
Bir damla umut için yaşar
Bir küçük ışık için
Karanlığa rağmen yürür.

Ben de öyle yapıyorum...
Yorgun olsam da durmuyorum.
Çünkü biliyorum ki
En uzun gecelerin bile sabahı var.

Ve bir gün
Bu bulutlar da dağılacak.
Çölün ortasında bir rüzgar esecek
Ve içime serinlik dolacak.

O gün geldiğinde
Gökyüzüne bakıp sessizce diyeceğim
Hayat çok yordu beni
Ama yine de yenemedi...
Hüseyin YANMAZ
09.03.2026